

Podatki i księgowość

PRAWO BUDOWLANE

Jaki podatek od infrastruktury narciarskiej

Kolej linowa, wyciąg narciarski i zjeżdżalnia grawitacyjna są urządzeniami technicznymi. Nie podlegają więc podatkowi od nieruchomości.

MARIA TSIMA

Zbliża się zima, a wraz z nią sezon na uprawianie sportów zimowych. W ośrodkach narciarskich zaczęło się już nanieżanie stoków. Jednak nie tylko brak śniegu może budzić niepokój przedsiębiorców żyjących z turystyki. Istotną kwestią, która od lat jest istotna dla właścicieli infrastruktury narciarskiej, jest jej opodatkowanie podatkiem od nieruchomości. Warto zatem przypomnieć tegoroczne **orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego z 9 lipca 2019 r. (II FSK 2693/17)**, w którym sąd stwierdził, że kolej linowa, wyciąg narciarski i zjeżdżalnia grawitacyjna jako urządzenia techniczne nie podlegają podatkowi od nieruchomości. Orzeczenie jest zwieńczeniem sporu powstałego w wyniku złożonej przez spółkę (prowadzącą ośrodek narciarski) skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu (I SA/Wr 1029/16) na interpretację indywidualną w sprawie zasad opodatkowania obiektów infrastruktury ośrodka narciarskiego, a w dalszej kolejności skargi kasacyjnej na ww. wyrok.

Zagadnienie przedstawione organowi interpretacyjnemu dotyczyło ustalenia czy kolej linowa, wyciąg narciarski i zjeżdżalnia grawitacyjna wchodzi w zakres art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (upol) i tym samym podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowle. Zgodnie z tą regulacją upol, do budowli zalicza się dwie kategorie obiektów:

- **po pierwsze**, obiekty budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędące budynkami lub obiektami małej architektury,
- **po drugie**, urządzenia budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewniają możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Kluczowa zmiana definicji

We wniosku o interpretację i w uzasadnieniu do skargi spółka podkreśliła, że mająca miejsce w czerwcu 2015 r. modyfikacja ustawowej definicji obiektu budowlanego (art. 3 pkt 1 prawa budowlanego) jest dla sprawy kluczowa.

Przed zmianą definicja ta zakładała, że obiekt budowlany to: budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi, budowla stanowiąca całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami bądź obiekt małej architektury. Po zmianie brzmienia tego przepisu (obowiązującego do dnia dzisiejszego) obiektem budowlanym jest budynek, budowla bądź obiekt małej

architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Obecny kształt regulacji świadczy – zdaniem spółki – o odejściu przez ustawodawcę od koncepcji całości techniczno-użytkowej na rzecz koncepcji wzniesienia obiektu z użyciem wyrobów budowlanych.

Katalog budowli w ocenie organu i WSA

Z otrzymanej interpretacji indywidualnej, a następnie z wyroku WSA we Wrocławiu spółka dowiedziała się, że wszystkie wskazane obiekty infrastruktury ośrodka narciarskiego (z wyłączeniem budynków) powinny jako budowle wchodzić w skład podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości. W uzasadnieniu do tych rozstrzygnięć wskazano, że brzmienie art. 3 pkt 1 prawa budowlanego obowiązujące od czerwca 2015 r. dopuszcza traktowanie budowli jako całości techniczno-użytkowej w świetle opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Nie ma mowy w przepisach o podziale na części budowlane i niebudowlane obiektów budowlanych – wskazał WSA w ślad za narracją organu podatkowego.

Pozytywny wyrok

Negatywny wyrok WSA stał się kanwą do wniesienia przez spółkę skargi kasacyjnej. Orzeczenie wydane w wyniku tej skargi spełniło jej oczekiwania. NSA potwierdził stanowisko spółki, że zmiany wprowadzone do art. 3 pkt 1 prawa budowlanego wymagają zaakceptowania przez organy podatkowe odmiennego rozumienia pojęcia budowli na gruncie podatku od nieruchomości.

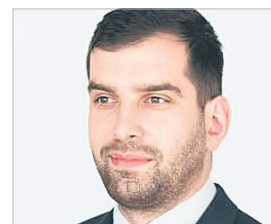
Odtąd jako budowla opodatkowaniu podlegają obiekty budowlane niebędące budynkami lub obiektami małej architektury wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesione z użyciem wyrobów budowlanych. Nie podlegają natomiast opodatkowaniu urządzenia techniczne, chyba że mają części budowlane. Wówczas opodatkowaniu jako budowla podlegają ich części budowlane, a nadto opodatkowaniu podlegają fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

W procesie odkodowywania budowli w znaczeniu podatkowym decydujące jest określenie, czy spełnione są kryteria obiektu budowlanego zastrzeżone przez ustawodawcę w art. 3 pkt 1 prawa budowlanego.

KOMENTARZ EKSPERTA

Piotr Adamiak

młodszy menedżer
w Tax Advisors Group Sp. z o.o.

MATPRAS

Koncepcja NSA oznacza dla podatników znaczne oszczędności

Kwestia opodatkowania podatkiem od nieruchomości infrastruktury narciarskiej od lat budzi wątpliwości podatników. Oprócz konieczności opodatkowania całej infrastruktury, dodatkowo bolesne jest opodatkowanie w skali całego roku, pomimo wykorzystywania w działalności gospodarczej głównie w okresie zimowym. Niestety podatnicy nie mogą liczyć na przychyłność organów skarbowych i sądów administracyjnych. Od dłuższego czasu w tej sprawie ukształtowała się bowiem jednolita negatywna linia interpretacyjna oraz linia orzecznicza sądów administracyjnych wskazująca na konieczność opodatkowania obiektów w trakcie całego roku. Komentowany wyrok NSA z 9 lipca 2019 r. stanowi szansę na przełamanie negatywnych dla podatników skutków opodatkowania infrastruktury narciarskiej w podatku od nieruchomości. NSA w swoim wyroku podzielił słuszną koncepcję opodatkowania wyłącznie części budowlanych infrastruktury narciarskiej (uznając znaczenie nowelizacji definicji obiektu budowlanego z 2015 r.). Pozostałe części (niebudowlane) obiektów narciarskich nie mogą stanowić budowli. Przedstawiona koncepcja może przyczynić się do znaczących oszczędności podatkowych, ponieważ główna wartość takich obiektów wchodzących w skład infrastruktury narciarskiej zlokalizowana jest właśnie w zakresie niebudowlanym obiektu, niepodlegającym normom prawa budowlanego, co potwierdził NSA. Pozostaje mieć zatem nadzieję, że omawiany wyrok pozwoli odwrócić negatywną linię interpretacyjną organów podatkowych i sądów administracyjnych, a nie jest tylko jednorazowym przypadkiem.

nego. O dopuszczalności opodatkowania obiektów infrastruktury narciarskiej jako całości nie może świadczyć fakt ich wymienienia jako typu budowli (budowla sportowa) w art. 3 pkt 3 prawa budowlanego czy w załączniku do tej ustawy. Okoliczność, że obiekty stacji narciarskiej takie jak kolej linowa, wyciąg narciarski i zjeżdżalnia grawitacyjna służą celem sportowym to za mało, by uznać je za budowle sportowe.

Zgodnie z zaprezentowanym przez NSA stanowiskiem sporne obiekty nie są też urządzeniami budowlanymi w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związanymi z obiektem budowlanym, które zapewniają możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem (art. 1a ust. 1 pkt 2 upol).

Końcowo, w wyroku tym zwrócono uwagę na bardzo ważne zagadnienie: „Można w związku z tym postawić pytanie, co w sytuacji, gdy przepisy z zakresu prawa budowlanego nie regulują danej kwestii, bo nie podlega ona reżimowi tego prawa?”. NSA wyjaśnił, że proces ustalania czy dany obiekt jest budowlą dla potrzeb opodatkowania nie może być przeprowadzony bez uwzględnienia treści regulacji spoza prawa budowlanego. Za błędne uznał pominięcie przez WSA powołanych przez pełnomocnika spółki w skardze

(a następnie w pkt 1.2 skargi kasacyjnej) aktów prawnych z zakresu przepisów o dozorze technicznym jako nieistotnych dla sprawy.

Mając to na uwadze, NSA stwierdził, że kolej linowa, wyciąg narciarski i zjeżdżalnia grawitacyjna są urządzeniami technicznymi. Nie podlegają one jednak reżimowi prawa budowlanego, co wyklucza możliwość uznania ich za budowle w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 upol. Podlegającym opodatkowaniu budowlami mogą być wyłącznie obiekty stacji narciarskiej mające charakter obiektów budowlanych w rozumieniu prawa budowlanego. /@

Maria Tsima jest młodszym konsultantem podatkowym w Tax Advisors Group Sp. z o.o.

art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych

podstawa prawna:
(tekst jedn. DzU z 2019 r. poz. 1170 ze zm.)

podstawa prawna:
(tekst jedn. DzU z 2019 r. poz. 2170 ze zm.)

masz pytanie, wyślij e-mail

tygodnikpodatki@rp.pl